

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség: VIII., Rökk Szilárd-utca 9.
Kiadóhivatal: VIII., Kerepesi-ut 25.

Főszerkesztő: **VÉSZI JÓZSEF**
Felelős szerkesztő: **BRAUN SÁNDOR**
Kiadja: **A SZERKESZTŐSÉG**

Egész évre 14 kor., 1/4 évre 7 kor., 1/4 évre 3 kor.
50 fillér, egy hónapra 1 kor. 20 fillér.
Egyes szám Budapesten és a vidéken 4 fillér.

Melyik a barbár?

Budapest, augusztus 18.

(v.) Megint, mint már annyiszor a keletázsiai háboru kezdete óta, fel-tólul a kérdés: az egymással véres vetélkedést folytató két császár közül melyik a barbár és melyik képviseli az európai művelődés legsajátosabb tulajdonságát, az emberiséget? Ezt a kérdést csak felvetni kell: a felelet reá ott él mindenek szívében, az egész emberiségnek ugyszólván egyetemes lelkiismeretéből fakadva. Ha kialakult valaha egységes világ-közvélemény, most bizvást lehet ilyenről beszélni. Mikor ez a háboru megindult, aggódó közmegejében fogadta a japánok vakmerő vállalkozását. Csak a modern kulturfejlődést részleteiben is tanulmányozó tudósok sejtették akkor a japán nép civilizatórius fölényét az orosz nemzeté fölé; s ezekben is — a jelenkor tulajdonságaihoz képest — megrendült volt a hit a fejlettebb erkölcsi javaknak hadászati értékében. Az európa szerte harminc év óta folyó vetélkedő fegyverkezés egyoldaluvá tette az európai népeknek a háboruról való felfogását. Ahol több a szurony és az ágyu, oda hajlik mulhatatlanul a győzelem: ezt hitették el az európai kulturnépekkel a hatalmasok, mert e felfogás meggyökeresedése nélkül a fegyverkezésben való féktelen versengésre a parlamentektől nem kap-

hatták volna meg a szükséges eszközöket. Így aztán kisikkadt a világ köztudatából a hadi mérkőzések impponderabilis, merőben erkölcsi tényezőinek az értékelése. A háboru, mely a világ kezdete óta az erkölcsi és kulturális erők mérkőzése is volt, így torzult a megtévesztett elmékben egyszerű fizikai és számtani problémává. S mert ilyen szemmel nézték a japán vállalkozást, világszerte gyors és gyökeres győzelmét várták a cár seregeinek. Szánakozva tekintettek a japán erőfeszítésekre, sajnálták a kárba vesztett becsüvyat, fürgeséget, élelmességet s azt a temérdek nemes áldozatkészséget, melylyel a maroknyi Japán a leghatalmasabb világbirodalomnak nekirugtatott. A cár szuronyainak ércfalán — így vélték mindenek — darabokra kell zuzódnia a sárga ember satnya koponyájának.

Ezt a szánakozást aztán lépésről lépésre az ámulat, a lelkes csodálkozás váltotta fel. A japán sikerek nem önmagukban s nem önmagukért keltették ezt a hatást. Hanem annál az elvnl fogva, mely bennük érvényesült. Az ő révükön nyerték vissza a kulturnépek az erkölcsi javakban való hitüket, ezt az elkallódott, agyonterrorizált s most hirtelen ismét feltámadt és diadalmasan előretörő hitet. Van hát valami, van, ami hatalmasabb a nyers erőnél, a milliósi hadseregeknél, e seregek öldöklő fegyvereinek rengetegénél. Ez a nagyobb,

ez a legnagyobb hatalom: a civilizáció szent igazsága, mely a reális élet prizmájának sugártörésében szétoszlik szabadsággá, szellemi műveltséggé, emberiséggé, erkölcsi előkelőséggé, a haladás szent szenvedélyévé, a világoosság fanatikus szeretetévé. E morális javak tudatának renaissance-ját ünnepelte Európa a japán fegyverek egymást erő diadalaiban. És ekkor derengett fel a népek lelkeben az a sejtés, mely azóta bizonyossággá sűrűsödött: hogy a Liaojangnál és Port-Arthur körül folyó tusakodásban tulajdonképp nem a japán népek, hanem Európa politikai és szellemi fejlődésének a jövője fog eldőlni. A zsarnoki önkény jegyében élő Oroszország az anyagias világfelfogásnak és a reakciónak fészke; onnan vonul állandóan az a hideg, nyirkos borulat az európai szemhatárra, mely a nemzetek idealizmusát és szabadságtörekvéseit mindig fenyegeti és sokszor pusztítja. Ha eltöröri Japánt e háboruban, a hatalmában s még inkább dolytében növekedő cár mindenhatóvá teszi Európában befolyását. Hogy biztosabban élvezhesse győzelmé gyümölcseit, vérbe kell otthon fojtania a szabadságvágy leggyengébb, legzsengébb csiréit is. És nehogy a külföldről szivárognak birodalmába az otthon kiirtott modern eszmék, rajta kell lennie, hogy Európa többi uralkodói is rövidebbre fogják a hatalom gyp-

T Á R C A.

Egy szem őszi barack.

— A Budapesti Napló eredeti tárcája. —

Irta: **Józsa Antal.**

Erős Bálint oktató urnak bizony már csak a neve erős, meg a lelke. A testét, azt jól összetörte az élettel való birkózás. Nem csoda, hiszen gyermek-kora óta tusakodik, viaskodik azzal a nagy kérdőjellel, amit tréfás sóhajtozással szokott magának feltenni:

— Hej, haj, hogy élünk, ha meghalunk, hát még ha meg nem halunk?

Dehát azért csak megélt valahogy. A kollégiumban mint kis diák dárdás volt, mendikáskodott, pucolta a nagybőv diákok csizmáját, vizet hordott, kisöpörte a cőtust; a preparandiában pedig már pénzeoskét is keresett apróbb nebulók oktatásával, noha bizony keservesek voltak a napjai mindaddig, amíg csak a konviktusba be nem juthatott. Mert nem éppen olyan könnyű ám abba bejutni, mint ahogy az ember gondolná. Legjobb megmondhatója ennek Vad Ambrus igazgató ur, aki ugyancsak sokat zsörtölődött azokon való háboruságában, amiket az a tulontul gáncoslt statisztika mutogatott elébe.

— Ime, csak a mi vármegyénkben nyolevan tanítói hely áll füesen ötszáz közül, valami husz-harminc faluban egyáltalán véve nincs semmiféle iskola; ahol van, ott meg száz-százötven gyerek van

egyetlenegy tanító kezére bízva, ember-gyilkos levegőben, egy iskolaszobába összezsufolva . . . hát még az egész országban micsoda szám ez! A nép pedig már szívelné az oskolát, áhítja is. Dehát nincs elég tanító, hiányzik a negyedrésze abból, amennyi kék. Hát mért nem tudunk azon iparkodni, hogy legyen? Sok legyen, elegendő legyen! . . .

— Hálátlan pálya ez. Nem szívesen adja erre senki a fiát, — mondják a professorok.

— Nem ám a herceg Esterházyak, vagy a Rothschildok, de még a Keselyköyek se! Jól tesszik, ha nem adják. Vigyék katonának, nagykereskedőnek, gyárosnak, nagyiparosnak, diplomátának. De ám a szegény ember fia, a kis apró szürke emberkék gyerekei tódulának erre a pályára, ami nem is igaz, hogy hálátlan volna! — tüzel az igazgató. A leszebb, legszentebb hivatás! Egy-egy megváltó mind! Messiás a maga kis körében. Csakhogy szeretni kell ám ezt a hivatást meg a népet! És aki benne van: szereti is. Nem olyan ma már a tanítótság, mint a régi, szinpadokra huroolt, részeses kántorok. Nagy nemzetfőntartó, művelt, komoly elem ez. Igenis: elem! Olyan, mint a levegő, amit nem is érezünk, hogy van, csak akkor éreznék meg, ha nem volna. Hiszen a hiányát itt-ott már most is érzi a nép. Csön-des, zajtalan, de kimaradhatatlan életfőntartó elem ez a nemzetek vérkeringésében. És mi mégsem azon vagyunk, hogy szaporodjon a számuk, hanem, hogy apadjon. Ihol-e, példának okáért, hát mit csinálnak ezzel az Erős gyerekekkel?

— Mi van vele? — kérdik a professor urak.

— Most már konviktista, de csak félkosztos. Havonta öt pengőt kell fizetnie. Hát honnét iz-zadja ő ezt ki szegény?

— Van kondíciója, a kertész gyerekeit tanítja!

— Igen, kap ezért három forintot.

— Meg a Bagó ügyvéd irodájából is kap hébe-hóba valami másolni valót.

— Igen. Elkinlódik vele féljélszakákon át, hogy megkeressen egy ívrt harminc krajcárt. De ez se mindég adódik. Emészti magát, sorvad testileg-lelkileg. És mikor tanuljon szegény fejét! Egész ingyenes ellátás kellene ennek!

— Nem egész jeles a fiu ahhoz; meg nincs is rá fedezet az átalányban, — mondja a kvsztor.

— Hisz ez az éppen! Ez a feneseég. Hogy soha sincs — „fedezet“. Pedig amennyibe egy hadihajó ágyuszörmvetegének csak egyetlen lövése belekerül, abból én tíz tanítónövendéket eltartanék egy egész éven át. Most ennek a szegény Erős gyerekeknek meghalt az apja, nem küldheti neki a rendes kis kenyérpótlékat, keveske ruhára valót, mi egyebet . . . hát még ha.

— Hiszen még csak harmadéves!

— No, igen. Hisz azért így is tanító lesz. Csakhogy féltanító. Megváltották a falujában, oklevél nélkül is. Mert kell az ember. A felsőbb-ség is szemet huny rá kénytelenségűl, mert jobb az ilyen tanító is, mint a semilyen. Már meg is kapta a díjlevelét. Sok miundenféle cifra címen fölfrug a fizetése valami háromszáz forintra, amit a falu adhat, meg száz forint készpénz, állami segítéséből.

program, melynek csak részleteiben tett módosításokat gróf Tisza István, nyolc pontból állott. E nyolc pont mindegyike, vagy legalább is a leglényesebb pontok teljesültek, úgy hogy azok a követelések, melyek e pontokban foglaltak, ma már nem nemzeti aspirációk, hanem valóságává vált tények. A katonai program három pontja, névszerint: a katonai jelvények, a horvát viszonyok és a vezényleti nyelvre vonatkozó felségjog kérdései közjogi nyilatkozatokra szorítkoznak, míg a többi öt pontban foglalt követelések ma már valóságává váltak, jóllehet két évvel ezelőtt még senki sem bízott volna abban, hogy teljesíthetők lesznek. Előszörban a katonai büntető-eljárás reformját kell említenünk, amely hetek óta teljesen készen van s már az ősszel a parlamentek elé kerül. Másodsorban említjük azt, hogy a katonai szolgálat törvényes elvezményeiben mint elsőfoku hatóság a honvédelmi miniszter fog dönteni, hogy a hatóságokkal való levelezés okvetlenül magyar nyelven történik. Végül rá kell mutatnunk arra is, hogy a véderő revizió a két éves szolgálati idő alapján van tervbe véve, amint ezt bizonyítani fogják azok a javaslatok, amelyeket erre vonatkozólag még ez év folyamán a parlament elé fogunk terjeszteni. A kilences bizottság programjának legfontosabb pontja a katonai nevelésre, illetve a magyar tisztképzésre vonatkozott. A programnak ezt a pontját annak idején a legnagyobb skepszissel fogadták s mégis úgy áll ma már adolgo, hogy Magyarország a tisztikarra nagy befolyást szerzett magának. Magyarország eddig aránylag nagyon gyengén volt képviselve a tisztikarban. A magyar ezredek tisztviselője 7500 volt, de csak 4418 magyar tiszt van s még ez a szám is a horvátokkal együtt értendő. E szerint tehát körülbelül 3000 magyar tiszt hiányzik s a 7500-ra terjedő teljes tiszti létszámot a régi szokás mellett sohasem lehetett volna elérni, a magyar tisztnek Ausztriából Magyarországra való visszahelyezése ugyanis csak nagyon lassan történik, mert sok magyar tiszt Ausztriában marad, sőt sokan azért, hogy Ausztriában maradassanak, megszerzik az osztrák állampolgárságot. A katonai tisztképző-intézetek is nagyon kevés magyar tisztet neveltek. Az állami alapítványi helyek száma: 350 s még ezeket a helyeket is csak részben vették igénybe. Gróf Tisza István katonai programja folytán az alapítványi helyek számát 1073-ra emelték föl, amelyhez azonban hozzá kell számítani az akadémiák és kadétszolgálatok előbb említett 350 alapítványi helyét is.

Katonai körökben az volt a vélemény, hogy

ezeket az alapítványi helyeket nem fogják igénybe venni, mert hisz a régebbi, kisebb számu helyeket sem vették igénybe. Ez a vélemény azonban nem nyert igazolást a gyakorlatban. Kétségtelen tény ugyanis, hogy a politikai agitációk következtében a magyar elem kikéri részét a tisztikarból, sőt a honvédelmi minisztériumban többen jelentkeztek fölvételre, mint amennyi alapítványi hely van. Érdekes, hogy egyetlenegy katonai intézet sincs, amelynél többen ne jelentkeztek volna a kelletnél, sőt a bécsi műszaki akadémiára is, amelyet pedig a magyarok eddig teljesen mellőztek, sokan jelentkeztek. Ez a tolongás a katonai intézetek felé biztos garancia arra nézve, hogy rövid idő alatt annyi magyar tiszt lesz, amennyi a magyar ezredekben szükséges.

KÜLFÖLD

Az orosz-japán háború.

Budapest, augusztus 18.

Az utolsó napok özönével küldött táviratai után ma jelentékenyen megeszápott a harcéri telegrammok száma. Ez is jele annak, hogy a szélső Keleten nagy esemény van készülöben. És tényleg el lehet készülni rá a világ, hogy a japánok néhány nap leforgása alatt megint kitűzik a zászlót Port-Arthur bástyáin, úgy, mint tiz esztendővel ezelőtt, amikor aztán az oroszok erőszakoskodása elűtötte őket a hatalmas erőd megtartásától. Egyelőre nem tudni még egész bizonyossággal, mit válaszolt Stössel tábornok Yamatoka vezérkari őrnagy felszólítására. Tokióból azt jelentik, hogy Stössel nemcsak a kapitulációra vonatkozó felhívást utasította vissza, de a japánoknak azt a nagylelkű ajánlatát is, amely Port-Arthur polgári lakosságának szabad elmenetelt akart biztosítani. Stössel generális eddigi hős magatartása igazolni látszik e tokiói távirat megbízhatóságát, de emberi szempontból sajnálni lehet, hogy Stössel a védtelen polgárság ezreit is feloldozza katonai becsvégyának.

Ez a makacssága azért nem fogja megtéveszteni az ostromló sereget, amit bi-

zonyit az is, hogy a japánok a kapitulációra kitűzött határidő alatt is a régi csodálatra méltó hősiességgel és halálmegevetéssel ostromolták tovább a várat. Stösselnek és csapatainak vitézsége tehát legfeljebb néhány nappal késleltetheti Port-Arthur elfoglalását, de a vézetes sorsát az el nem kerülheti.

A manduriai harcra még most is szünetelnek a hadműveletek. A japánok még azokat a pozícióikat tartják megszállva, amelyeket a július végén és augusztus elején vívott csatákban kiküzdöttek, sőt, ha hinni lehet az orosz jelentéseknek egyes hadosztályaik visszavonultak dél felé. Nyilván az esőzés is szünetet parancsol mind a két fél hadműveleteiben, mert az rendkívül megehezit minden mozdulatot, de nincs kizárva, hogy Kuruki előbb be akarja várni Port-Arthur elfoglalását, hogy aztán, a felszabadult ostromló sereggel jelentékenyen megerősölvé, megkezdhesse a döntő támadást Kuropatkinnak jól elszáncolt hadai ellen.

Stössel nem kapitulál.

Tokio, augusztus 18.

(Reuter.) Tokióból jelentik tegnap estéről: Hir szerint az ostromló hadsereg parancsnoka azt jelentette, hogy Port-Arthur parancsnoka a vár feladására vonatkozó felszólítást épp úgy, mint a japán császárnak azt az ajánlatát, hogy a nem kombattánsokat a várból elvonulni engedje, köszönettel visszautasította.

Tokio, augusztus 18.

(Hivatalos.) A port-arthuri ostromló hadsereg parancsnokló tábornoka jelenté, hogy 16-án hadi követet küldött az ellenséges előőrsökhöz, aki egy közlést nyújtott át, mely kifejezésre jutatta a japán császár óhaját, hogy a nem kombattánsokat szabadon elbocsássa és amelyben a helyőrségnek a megadást ajánlották. Ezeket a közléseket átadták a vezérkari

Erős Bálintot aztán odaviszik karon a főszálat mellé, hogy nagy tisztességére bemutassák a főispán urnak meg a többi urnaknak, töltegetnek neki, pezsgővel itatják, koccingatnak vele. A gyárigazgató ur pedig felköszöntöt mond rá, hogy ez micsoda aranyember, paradicsomkertet csinált ebből az elátkozott pátriából azóta a tiz esztendő óta, hogy itt van. Jóformán kosarankint hordogatta vissza a sziklás lejtőkre az iszapot, amit a záporok lemosogattak, az igaz, hogy ebben segítette őt többször az uradalmi főerdőmester ur is, aki néhány iga hangaföldet küldözgetett neki ősszel-tavaszzal. A parasztok is felbuzdultak az ő sikerén és eltanulgattak tőle a csudatévő mesterségét. A mellett miket csinál ez még! A kis gyerekeken kívül oktatja vasárnaponként a gyárbeli inasokat; kertészetre a gazdálkodó emberek gyerekeit, ifjusági egyesületet alkotott, dalárdát vezet, aztán prédikál, imádkozik a templomban, mert hogy a tiszteletes ur ide csak minden tizedik vasárnap érhet, lévén annak is vagy husz apró filiája! A falu képe, a nép erkölése egészen megváltozott, mióta ő itt van. . . Hát az ilyen embert, az ilyen apostolembert az Isten éltesse, éljen sokáig!

A gyári rezes banda fust húzott és az urak isznak a kis kopott emberke egészségére, aki ott ül egy kissé elfogódottan a vármegye első főemberének a jobbja felől.

— Derék ember, igazán derék ember! Ilyen kellene sok Borotavármegyében.

— Bizony ilyen! — mondogatják mások. —

Az ilyen emberek újjáteremthetnek az egész országot!

— Van pedig ilyen száz is a vármegyében és sok ezer az országban! — bólingat köhécselve a tanfőlügyelő.

— És hogy maga erről még nem tett nekem jelentést! — mondja a főispán. — Tud róla a miniszter?

A tanfőlügyelő negatív nyel.

— Jelentés, jelentés?! . . . A jelentés ilyen esetekben csak papiros. Akkor beszél, ha el is olvassák. Legtöbbször még akkor se. Száz jelentésnél többet ér egy ilyen mosolygó véletlen, egy ilyen szép szem piros ősi barack . . . Lám-e, ez itten most is megszólalt! . . .

— Én már régtől ótatul ismerem őtet. Foltonosan figyelem működését. Komol ember! Én tetem is már jelentés méltóságodnak. Ordó kelene neki, ordó, valami ordó, kis ordócska, nem vagy csak ollan tanítócskának való. Vallami, na, méltókám, vallami keveske! — lelkendezik a főszolgabíró.

De már erre megszólal Erős Bálint is, aki eddig csak nagyokat pirulva, hallgatagon ült ott a többi urak közt. (Most már magamagát is urnak tartotta.) Az ital is a fejébe ment egy kissé, hát felágaskodott benne a bátorság és kivágja, hogy: köszöni a sziveséget, de az ordót, azt nem fogadná el.

— Már miért nem? — kérdik. — Hiszen megérdemli!

— Azért nem, mert tanító vagyok és magyar ember. A tanító, az mind demokrata, — más csak

nem lehet — a magyar ember pedig mind arisztokrata. Mind az, egyszálig, még a koldus is az! . . . Holmi kis ezüst érdemkeresztecskét, amit az ajtonállóknak osztogatnak, el nem fogadnék, mert sértené a tanító! — méltóságomat! Pedig csak ilyesmí jár a tanítóknak. Szent-István-rendet nem adnak. Hát így nem kell semmi! Legalább megmentem a demokratáságom tollaszínét. Eldicsékedhettek vele, hogy megkínáltak egyszer ordóval, de én büszkén, bár illő tisztelettel visszautasítottam. Mert ilyen ám a magyar ember, kérem alássan. Adnának csak Szent-István-rendet! . . .

Mind ezt tréfásan, nevetve mondogatja Erős Bálint, hogy kitessek, hogy gunyolódik, hogy magamagát is kicsufolja. Így aztán nem is sértődik meg senki. Inkább azt mondogatják, hogy:

— Nem bolond ember ám ez! Ebben is igaza van!

Aztán feláll ő is, veszi a poharat és csudálatos szép, szívbe lopakodó csengő hangon mond egy hatalmas dikciót a népek szeretésiről, a magyar föld, magyar víz, magyar levegő varázslatos erejéről, amely összehoz mindenkét és egyesíti a kicsinyeket a nagyokkal. . . És végül élteti természetesen a főispán urat, a tanfőlügyelő urat meg a főszolgabíró urat mint Borotavármegye legnagyobb demokrátáit.

Azt mondják rá: gyönyörű beszéd volt! És koccintanak vele. Az asztal végén még azt is sutogják, hogy sokkal szebben szókol, mint a képviselő ur. Hej, ha az ilyen embernek volna huszezer forintja, ami nincs, már régen ott ültetne az országházában. Pedig még nem is olyan idős,

A határidőzlet folyamán a következő

Table with columns for goods (Októberi buza, Áprilisi buza, etc.) and their prices.

Déli egy órakor a következő záróárakat

Table listing closing prices for various goods like Októberi buza, Aprilisi buza, etc.

Délután fél 5 órakor zárul:

Table showing closing prices for goods like Októberi buza, Aprilisi buza, etc.

A budapesti értéktőzsde.

A mai előtőzsdén tartós üzletessé vált a forgalom és csupán rimamurányi részvények voltak keresettek...

Előtőzsde. Tartott. Osztrák hitelrészvény

641.80—642.25. Osztrák-magyar államvasút 633.25. Rimamurányi vasmű 499.—499.50 K.

Déli tőzsde. Javult. Osztrák hitelrészvény 641.50—642.25. Magyar hitelrészvény 755.—755.75.

A helyi értékek piaca nyugodt. A prémiumüzletben díjbiztosítókért fizetnek: Osztrák hitelrészvényekért holnapra 4.—5.— korona...

Utőtőzsde. A 4 órai zárlatkor maradt: Osztrák hitelrészvény 641.50. Magyar hitelrészvény 755.—.

A hivatalos zárlatok a következők voltak:

Table with columns for 'Államadósság', 'Pénz', 'Áru', 'Pénz', 'r' and various financial data.

Table with columns for 'Bancok', 'Pénz', 'Áru', 'Pénz', 'r' and bank-related data.

Table with columns for 'Takarékpénztárak', 'Pénz', 'Áru', 'Pénz', 'r' and savings bank data.

Table with columns for 'Biztosító-társaságok', 'Pénz', 'Áru', 'Pénz', 'r' and insurance company data.

Table with columns for 'Malmok', 'Pénz', 'Áru', 'Pénz', 'r' and mill data.

Bányák és téglagyárak.

Table listing prices for various types of coal and bricks.

Vasmű- és gépgyár-részvények.

Table listing prices for shares of iron and machine factories.

Különféle vállalatok részvényei.

Table listing prices for shares of various companies like 'Hungária-mű', 'Kőbányai polg.', etc.

Közlékedési vállalatok részvényei.

Table listing prices for shares of communication companies like 'Bpest-Ujpest', 'Déli vasút', etc.

Sorsjegyek.

Table listing prices for various lottery tickets.

Pénzmekek.

Table listing prices for various banknotes and currencies.

A budapesti terménytőzsde.

A terményüzletben a szezonserűi hangulatnak megfelelően alakultak az árak és végül a terményüzleti árjegyző-bizottság hivatalosan a következő árfolyamokat állapította meg:

Table listing prices for various types of grain like 'Heremag lucerna', 'korona', etc.

A bécsi értéktőzsde.

Az előtőzsdén a berlini bányapiac szilárdsága következtében ismét a bányártekek felé fordult az érdeklődés.

Az előtőzsdén a berlini bányapiac szilárdsága

következtében ismét a bányártekek felé fordult az érdeklődés. A többi papírok irányzata is szilárd volt ugyan, de a keletkezési harctérről érkező hírek következtében nem fejlődött élnébb üzlet.

A déli tőzsdén a nemzetközi értékek el voltak hanyagolva.

A déli tőzsdén a nemzetközi értékek el voltak hanyagolva, a bányapapírokban ellenben tartós keresettek voltak.

Zárlat nyugodt.

Bécs, aug. 18. (Magyar értékek zárlata.) 4% aranyjárdék 119.—. Magyar koronajárdék 97.10. Tiszai és szegedi kölcsön-sorsjegy 162.—.

Bécs, aug. 18. (Osztrák értékek zárlata.)

4% papírjárdék 99.40. 4-2% ezüstjárdék 99.35—100.15. 4% osztrák aranyjárdék 119.30.

846.—. Alpesi részvény 438.50. Dohányrészvény 342.—. 20 frankos arany 19.03. Cs. kir. arany (vert) 11.33.

Külföldi értéktőzsde.

Berlin, augusztus 18. (Zárlat.) 4-2% papírjárdék 100.30. 4-2% ezüst járdék 99.50. 4% osztrák aranyjárdék 102.25.

Páris, augusztus 18. (Zárlat.)

Osztrák-magyar állami vasút — Uj török-konzol 87.12. Egyiptomi járdék 106.35.

Frankfurt, augusztus 18. (Zárlat.)

4-2% osztrák aranyjárdék 101.85. 4% osztrák aranyjárdék 100.40. Osztrák hitelrészvény 201.80.

A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Augusztus 18. A sertésüzlet irányzata: élénk. A) Hízott sertések ára: I. A) Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kilogramm felüli súlyban) — fillérg. Öreg közép (páronként 300—340 kilogramm terjedő súlyban) — fillérg.

Kivonat a hivatalos lapból.

— Augusztus 17. —

Pályázatok. A sztráki adóhivatalnál ellenőri és segélydíjas gyakornoki állásra 14 nap alatt, — a győri adóhivatalnál számgyakornoki állásra 14 nap alatt, — a veszprémi pénzügyigazgatóság körültekintő több tényleggyőri fővizsgálói állásra október 10-ig, — Hevesmegyéiben, Maklárón tiszti szerződéses postamesteri állásra szeptember 9-ig, — a nyitrai pénzügyigazgatóságnál fogalmazói állásra 14 nap alatt, — a varanói járásbírósnál albírói állásra 2 hét alatt, — a puji járásbírósnál

